

Dkt. Mark Jennings, Marko, Hotuba ya 20, Marko 12:38-13:36, Mjane Maskini, Hotuba ya Eskatolojia

© 2024 Mark Jennings na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Mark Jennings katika mafundisho yake kuhusu Injili ya Marko. Hii ni kipindi cha 20, Marko 12:38-13:36, Mjane Maskini, Hotuba ya Kiyama.

Habari, karibu tena.

Tunapoendelea kufanyia kazi Marko leo, tutamalizia mwingiliano wetu na Yesu, hadithi zenye utata, mazungumzo na mijadala ambayo amekuwa akifanya na viongozi wa kidini huko Yerusalemu. Kumekuwa na saba kati ya hizo. Tutakuwa na kipindi cha mwisho leo na kisha pia tutaingia katika mojawapo ya mafundisho yake yanayojulikana zaidi lakini magumu katika Marko 13 na Hotuba ya Mizeituni.

Kwa hivyo, tumekuwa, ili tu kujikumbusha, Yesu amekuwa akifundisha hekaluni. Amekuwa akiulizwa maswali yake kuhusu masuala ya mamlaka na uelewa wake wa Maandiko. Amejaribiwa na Mafarisayo, Maherodi, na Masadukayo.

Tulikuwa na mwandishi aliyemuuliza swali kuhusu Amri Kuu Zaidi, ambalo lilikuwa majadiliano ya kirafiki sana. Tulizungumzia hilo. Na kisha tukamaliza mara ya mwisho Yesu akiuliza swali hili, akiwauliza waandishi, kimsingi karibu kuwapa changamoto waandishi kujibu swali hili kuhusu jinsi Daudi anavyoweza kusema kuhusu uzao wake na kumwita Bwana.

Ni changamoto kwa waandishi kujibu swali hilo, ambalo, bila shaka, sisi, kama msomaji wa Marko, tunajua jinsi suala hilo linavyotatuliwa, kwamba Mwana wa Daudi anaweza kuitwa Bwana na Daudi kwa sababu Mwana wa Daudi pia ni Mwana wa Mungu. Sasa, nataka kuangalia 38 hadi 44, kipindi cha mwisho cha mafundisho ya hadharani ya Yesu. Hapa, kitovu cha mkazo ni msimamo wa kidini wa viongozi na waandishi, mzozo wa Yesu dhidi ya waandishi tofauti na imani ya unyenyekevu ya mjane.

Kwa hivyo, hebu tuangalie 38 hadi 44 na tumalizie sura ya 12. Na katika mafundisho yake alisema, Jihadharini na waandishi, wapendao kutembea-tembea wamevaa mavazi marefu, na kusalimiwa masokoni, na kuketi viti vya mbele katika masinagogi, na nafasi za heshima katika karamu, walao nyumba za wajane, na kwa unafiki husali sala ndefu; hao watapata hukumu kubwa zaidi.

Akaketi mkabala na hazina, akawatazama watu wakiweka pesa katika sanduku la sadaka. Matajiri wengi waliweka pesa nyingi. Akaja mjane mmoja maskini, akatia sarafu mbili ndogo za shaba, ambazo ni senti moja.

Akawaita wanafunzi wake, akawaambia, Amin, nawaambia, mjane huyu maskini ametia zaidi kuliko wote wanaotoa sadaka. Kwa maana wote walitoa kutokana na wingi wao, lakini yeye, kutokana na umaskini wake, ametia vyote alivyokuwa navyo na vyote alivyokuwa navyo. Unajua hili linaanza na onyo, Jihadharini na waandishi.

Hilo ni sawa na onyo lake la Jihadharini na chachu ya Mafarisayo na Maherodi. Yesu sasa anawaonya wanafunzi dhidi ya kiburi cha waandishi. Na angalia kiburi chao kinaonekana katika tamaa yao ya vitu vyote vinavyotokana na hadhi ya kijamii.

Wanavaa mavazi mazuri. Wanataka kuonyesha fahari yao. Wanataka kupokea makofi yao.

Wanataka kupokea heshima, kukaa katika sehemu muhimu, na kukumbuka katika utamaduni wa aibu ya heshima kama huu, ambapo uliketi uliwasilisha heshima. Hata nafikiria kuhusu mafundisho ya Yesu katika mashambani mwa Galilaya alipokuwa katika nyumba hizi, kama unakumbuka, na kungekuwa na umati huu wote, na watu hawangeweza kuingia, lakini kwa namna fulani waandishi walikuwa bado wamekaa na walikuwa na nafasi ndani ya nyumba ya kusikia kutoka kwa Yesu. Na kwa hivyo, inakaa kwa heshima hii.

Angalia anachosema kuhusu kile wanachofanya. Wanapenda salamu hizi. Wana viti hivi vya heshima, na hula nyumba za wajane, na, kwa kujifanya, husali sala ndefu.

Kwa hivyo ni wazi una mvutano huu mmoja kati ya kutaka mitego hii yote ya heshima ya kijamii lakini ni wakatili sana. Picha hii ya kumeza nyumba za wajane ni picha ya kikatili sana, hasa unapokumbuka kwamba hawa walikuwa waandishi na sheria ina ulinzi huu wote wa wajane. Kwamba walikuwa waandishi, ikiwa kuna yeyote, wanapaswa kuwa waandishi walioelewa kile sheria ilisema, ndio waliopaswa kuwalinda wajane, sio kumeza nyumba za wajane.

Kwa maneno mengine, hawanufaiki. Nadhani picha hapa ni kwamba wananufaika kutokana na hali ngumu ya wajane, kwamba wanawawinda wasio na nguvu na walionyimwa haki ya kupiga kura. Na kisha kwa namna fulani wangehalalisha matendo haya au wangepanya maombi haya marefu kuonyesha kwamba wao ndio wanaofuata zaidi kile ambacho Mungu anafanya.

Na Yesu anawatangazia hukumu kubwa zaidi. Angalia onyo hapa tunapokuwa Yerusalemu. Maonyo ya Yesu yanakuja na madai ya hukumu.

Jihadharini na waandishi. Watapata hukumu kubwa zaidi. Na ni kwa namna fulani katika muktadha huu wa kile alichosema kuhusu jinsi waandishi wanavyopenda heshima inayotokana na, na wanavyopenda utajiri na wanavyopenda manufaa ya kijamii.

Kwamba ameketi, yuko kwenye hazina, na anawatazama watu wakiweka pesa hizi kwenye kile ambacho labda ni chombo kikubwa cha chuma. Na nadhani hilo ni muhimu kwa sababu kama ingekuwa chombo hiki cha chuma, sanduku, mtungi, hata hivyo, kilikuwa kimepangwa kwa namna fulani, sarafu iliyoingia, iliingia katika metali tofauti na iliingia katika ukubwa tofauti, hasa huku mahujaji wakileta sarafu tofauti. Na kiasi kikubwa kingetoa sauti.

Aina ya sarafu unayotumia ingetoa sauti. Hii ingekuwa fursa, kama ungetaka watu wajue ni kiasi gani ulichotoa, sauti ambayo sarafu zingetoa zilipokuwa zikisafishwa ingetoa wazo la hilo. Kwa hivyo, una chombo hiki, na una mahujaji hawa wanaoingia, na watu hawa wanaoingia, na wanatoa kiasi hiki kikubwa kwenye hazina.

Matajiri wengi waliweka pesa nyingi hivi. Kisha akaja mjane huyu maskini. Sasa, tayari tumesikia Yesu akimtaja mjane, kwamba waandishi, wataalamu wa sheria, hawawatunzi wajane bali wanakula nyumba za wajane.

Wanafaidika na wajane. Na huyu hapa mjane huyu anayeweka sarafu mbili pamoja, pamoja anaweza kupata senti moja. Kwa hivyo, kwa kiasi kidogo zaidi.

Anamtumia mjane kama mfano wa sio tu kuthibitisha alichofanya bali pia kama kauli ya hukumu dhidi ya waandishi na watu hawa wengine, taasisi ya kidini. Kwa hivyo kuna hisia kwamba mjane angepaswa kuwa mtu wa mwisho kutoa pesa hekaluni, kwani hekalu na kiongozi wa kidini wangepaswa kumtunza mjane. Lakini mjane anatoa yote aliyokuwa nayo na kauli hiyo kwamba anatoa inaashiria uaminifu huu.

Ni picha hii ya imani, ya uaminifu kamili ambayo atapewa. Kwa hivyo, kumbuka kwamba hii inatokana na swali hili ambalo mwandishi aliuliza. Tulikuwa na mwandishi aliuliza swali, kisha tulikuwa na waandishi waliotajwa.

Na nadhani tunapaswa kuchora mstari huu. Mwandishi alikuwa ameuliza, amri kuu ni ipi? Yesu alikuwa amejibu, kujitolea kikamilifu kwa Mungu, akinukuu Shema, upendo kwa jirani kama nafsi yako. Na huyu hapa mjane akionyesha kujitolea kikamilifu na kutoa yote aliyokuwa nayo.

Na pesa hii ambayo ilikuwa imetolewa, bila shaka, ingetolewa kwa ajili ya ujenzi wa hekalu, na watu wengine wangepaidika nayo. Kwa hivyo, unaweza hata kuwa na hapa, mjane huyu ni picha inayoonekana ya ufalme wa Mungu. Lakini pia, Yesu anasisitiza kwamba wengine walikuwa wakitoa kutokana na ziada.

Kwa maneno mengine, haikuwa kutoa kwa kujitoa mhanga. Haikuwa kutoa kulikowaumiza. Ilikuwa ni kiasi cha ziada cha kutoa.

Na katika muktadha wa kile alichosema kuhusu waandishi, nadhani maana yake ni kutoa kwa kiasi kikubwa ili wapate heshima kwa kusamehe. Ilhali alitoa kutokana na umaskini wake, alitoa bila kutamani heshima, bila kutamani sifa, bali kama tumaini kamili kwa Mungu na imani katika kile ambacho kingefanywa na jinsi angehifadhiwa. Ni kauli ya uaminifu hapo.

Kwa hivyo, mwisho huu wa sura ya 12, tunapoingia sasa katika Marko 13, sura ya 12, hii inamaliza mafundisho ya mwisho ya hadharani ya Yesu. Kwa hivyo, kauli hii kuhusu imani na uaminifu na kutoa kikamilifu na kikamilifu kila kitu kwa ajili ya wengine, utekelezaji huu wa amri mbili kuu katika muktadha na kuwa mwangalifu na waandishi wanaotafuta tu kuonyesha unafiki, lakini bado wanatamani sifa kwa ajili yao wenyewe, inaishia kwa njia nyingi mafundisho ya Yesu dhidi ya viongozi wa kidini na mafundisho yake, unajua, huko Yerusalemu na katika mazingira ya hadhara. Nadhani kwa kujua hilo, basi hadithi hii ndogo ya mjane, nadhani ni sawa kusoma kwamba kama Marko alivyochagua hilo kuwa neno la mwisho, ikiwa ungependa, la mafundisho ya hadhara kwamba tunapaswa kuona kitu ndani yake, zaidi ya hadithi ndogo tu nzuri, lakini muhtasari unaofaa kwa lugha ya hukumu na ufuasi ambayo Yesu amekuwa akitumia.

Sawa, hebu tuendeleo sasa. Hebu tuangalie Marko 13. Tunapoingia katika Marko 13: Nataka kusema kidogo tu kuhusu, samahani, acha nitelezeshe hapa chini.

Tunapoanza kuzungumzia Marko 13, nataka kusema kidogo kuhusu mazungumzo ya mwisho wa dunia. Kwa hivyo, kuingia kwa Yesu Yerusalemu sasa kunafikia hitimisho. Ameenda Yerusalemu, ameondoka, ameenda, ameondoka, na sasa ataondoka, na wakati mwingine atakapoingia Yerusalemu tena, itakuwa kwa ajili ya, unajua, kukamatwa kwa mwisho, majaribio na kusulubiwa.

Na kile ambacho tumekuwa tukikiona hapa hadi sasa kimekuwa ni kushindwa kwa Israeli, hasa viongozi wake, kutii agizo lake. Imeweka uasi katika taasisi. Tumeona ukosefu wa matunda.

Tumemwona Yesu akizungumzia hukumu isiyoepukika, hasa mwishoni mwa hekalu. Tumekuwa na laana ya hekalu, tumekuwa na mfano wa wapangaji, na sasa tunaielekea sura ya 13. Na uelewa wetu wa Marko 13, basi, nadhani unahitaji kuwa katika muktadha huu, muktadha huu wa kile ambacho Yesu amekuwa akifanya hapa katika aina ya kauli hizi dhidi ya uongozi wa kidini, kauli dhidi ya hekalu, na kutoa kwake nje ya hukumu.

Cha kufurahisha ni kwamba, Marko 13 ndiyo fundisho refu zaidi linaloendelea linalopatikana katika Marko. Kabla ya Marko 13, fundisho refu zaidi linaloendelea

lilikuwa takriban sentensi sita. Hapa ni 39, likizunguka mada inayofanana sana ya kiekatolojia, yaani uharibifu wa hekalu, Yerusalemu, na kuja kwa Mwana wa Adamu, pamoja na pengine kuashiria kusulubiwa kwa Yesu pia.

Zaidi kuhusu hilo kwa ufupi. Mojawapo ya maswali, bila shaka, je, ni ufunuo wa mwisho wa dunia? Je, hotuba hii inaitwa kwa usahihi hotuba ya ufunuo wa mwisho wa dunia? Na hakika kuna kufanana na vifungu vya ufunuo wa mwisho wa dunia ambavyo tunaviona kwingineko, kama vile katika 1 Enoki, 37 hadi 71, na aina zingine za Hekalu la Pili na aina bandia za ufunuo wa mwisho wa dunia. Na mara nyingi huitwa ufunuo mdogo wa Marko.

Lakini kutokana na vipengele vya kawaida, tunapozungumzia uandishi wa apokalipsi, kwa kawaida tunatarajia maono ya mbinguni ya aina fulani, mara nyingi mpatanishi wa malaika. Kwa kawaida hakuna muhtasari wa historia ya binadamu, kama ungependa, hapa katika Marko 13, kama tunavyotarajia. Kwa hivyo aina ya apokalipsi kwa kawaida huwa na muhtasari wa historia ya binadamu, taswira ya aina fulani, malaika, maono ya mbinguni.

Hizi ndizo vipengele hivi ambavyo tunaviona ambavyo matukio mengi ya mwisho wa dunia yanafanana kama aina, na hatuoni hivyo. Na kwa hivyo labda ni bora kutofikiria hili kama mazungumzo ya mwisho wa dunia bali kulifikiria kama mazungumzo ya mwisho wa dunia. Ni ya mwisho wa dunia kwa maana kwamba siku za mwisho, siku za mwisho, na harakati zinatarajiwa, pamoja na mwanzo.

Eskatolojia pia kwa maana ya enzi iliyoanzishwa na kuwasili kwa Kristo katika siku za mwisho. Na nadhani kuna vivuli vya msalaba katika Marko 13. Kuna kitu ndani yake ambacho pia, nadhani, kinaelekeza kwenye kile kinachokaribia kutokea, zaidi ya hayo tunapoendelea.

Na kama ningekuelekeza kwenye muundo hapa, basi nataka kuzungumzia vifungu hivi tofauti. Inaonekana kwamba mistari ya 1 hadi 4 ina wazo hili, kwa hivyo kutafuta hekalu na maswali kadhaa hapo. Kisha 5 hadi 23 inaonekana kama harakati.

24 hadi 27, mwana wa Adamu. 28 hadi 31, mtini. Na kisha 32 hadi 37, uangalifu.

Sasa tunapoanza kutazama Marko 13, hiki ni mojawapo ya vifungu katika Marko ambavyo vina tafsiri mbalimbali. Kuna uelewa mpana wa kile Yesu anachozungumzia hapa. Na nadhani tunapaswa kupitia kwa uangalifu sana tunapopitia Marko 13 kwa upande wa uhakika wowote.

Tunahitaji kuwa wanyenyekevu katika mawazo yetu hapa kwa sababu ya vipande tofauti; hakuna jibu dhahiri kwa kila kitu ambacho Yesu anafanya katika Marko 13 kwa njia inayokidhi chaguzi zote zinazowezekana. Lakini mambo mengine tunayoyachunguza, kama ninavyotaka tuyakumbuke tunapofikiria kuhusu Marko 13,

kwamba hii inahusu uharibifu wa hekalu. Kwa hivyo, kuna uhusiano kati ya kile kilichotokea hapa na kile ambacho Yesu alikuwa akifanya mapema katika Marko.

Na kwamba kuna sababu ya kujiuliza na kufikiria ni uhusiano gani kati ya kile ambacho Yesu amekuwa akisema, anachosema, na kile kilichotokea kinapoendelea hekaluni. Hebu tupitie hili. Angalia mistari minne ya kwanza.

Alipokuwa akitoka hekaluni, mmoja wa wanafunzi wake akamwambia, Mwalimu, tazama, mawe haya ya ajabu na majengo ya ajabu. Yesu akamwambia, Unayaona majengo haya makubwa? Hayatasalia hapa jiwe juu ya jiwe lingine ambalo halitabomolewa. Alipokuwa ameketi juu ya Mlima wa Mizeituni mkabala na hekalu, Petro, Yakobo, Yohana, na Andrea walimuuliza faraghani, tuambie mambo haya yatakuwa lini na itakuwa ishara gani wakati mambo haya yote yatakapotimia? Sasa nadhani tunapoangalia mstari wa 1, kumbuka huu si mjinga wa mashambani anayeangalia majengo haya makubwa na kushangazwa nayo.

Wamekuwa wakiingia huku na huko kutoka mjini. Wangeenda kwenye safari hii hapo awali. Kwa hivyo, kuna uwezekano mkubwa, tena, ni jambo hili la kujivunia.

Na si kwa njia mbaya, lakini kwa mshangao, angalia mji wetu katika hekalu hili kubwa. Ingekuwa mandhari nzuri sana. Ingekuwa kitu ambacho ungeweza kukiona mara kwa mara na bado ukatoa maoni yaleyale.

Hakika, jiwe lililopatikana ambalo lilikuwa sehemu ya msingi wa Magharibi wa hekalu lingekuwa na uzito wa takriban tani 600. Nadhani hii ni kauli tu ya jinsi lingekuwa la kushangaza. Na kauli hii ya hekalu kuhusu jinsi lilivyo kubwa inaweka msingi wa mstari wa 2. Je, unaona majengo haya makubwa? Hakutakuwa na jiwe moja juu ya jingine ambalo halitabomolewa.

Nadhani kuna mambo ya kuvutia tunayopaswa kuona. Kwanza kabisa, kwamba hii ni taarifa kuhusu uharibifu wa hekalu sasa ni wazi. Wanazungumzia hekalu na amesema tu kwamba hakutakuwa na moja litakaloangushwa chini.

Na lugha hiyo ya kutupa ni lugha inayofanya kazi sana. Kwa hivyo nadhani hii inathibitisha kile ambacho tumekuwa tukizungumzia kuhusu maneno ya Yesu dhidi ya hekalu kuwa laana ya hekalu, na hii sasa inaweka wazi kile kilichopendekezwa. Lakini pia kuna jiwe la kuvutia, hili kati ya mawe.

Nilikuwa na mazungumzo na bwana mmoja muda mfupi uliopita na nilitaka kubishana kwamba alikuwa akibishana kwamba maneno ya Yesu hayawezi kuwa yanarejelea uharibifu wa hekalu mwaka wa 70 BK kwa sababu bado kuna mawe yanayopatikana ambayo unaweza kuyaona. Na kwamba kwa kuwa si kila jiwe limetupwa, kwamba kuna ukuta wa kilio na haya yote. Na nadhani yote hayo hayakuelewa.

Ukiangalia 2 Samweli 17:13 na Hagai 2:15, wanapozungumzia ujenzi wa hekalu, ni jiwe juu ya jiwe. Na kwa hivyo, lugha ambayo Yesu anatumia hapa kuhusu jinsi jiwe moja, halitasalia jiwe moja juu ya jiwe lingine, ni ubadilishaji halisi wa lugha ya ujenzi. Lugha ya ujenzi ni kujenga jiwe moja juu ya jingine na sasa moja linaondolewa.

Kwa hivyo, si kwamba haiwezekani ikiwa kuna jiwe moja ambalo bado limeunganishwa na jiwe lingine; kwa namna fulani, halijatimizwa kwa sababu hiyo si asili ya mfano ya lugha. Inazungumzia kuvunjika kwa kile unachojenga. Angalia pia kwamba kuna upungufu wa lugha isipokuwa utubu.

Unapoonaa lugha ya uharibifu ya Yerusalemu na Hekalu na manabii, mara nyingi inahusiana na isipokuwa wageuke kutoka kwa njia zao, isipokuwa wakitubu isipokuwa wasikilize, ndipo nitawasikia. Kwa kawaida kulikuwa na hili, kungekuwa na fursa hii, ikiwa ungependa, kwa jambo fulani kubadilika. Hakuna hapa.

Kwa hivyo, hii si taarifa ya onyo, kwa maneno mengine. Hii si taarifa ya yote haya yatatokea isipokuwa watubu na kuja kwangu. Hii ni taarifa ya hukumu kwamba hukumu imefikiwa.

Na sasa ni kungoja tu kupita kwa wakati hadi hukumu hiyo itakapodhihirishwa. Hekalu litavunjwa. Tunaona mambo ya kuvutia hapa.

Yesu, anapotoa kauli yake, anaketi kwenye Mlima wa Mizeituni. Sasa Mlima wa Mizeituni si mahali pa pekee katika Agano la Kale. Hapa pangeweza kuwa mahali alipokuwepo kijiografia, lakini pia tunajua kwamba pamoja na Mlima wa Mizeituni, ulikuwa, hapa ndipo ulipokuwa na uamuzi fulani, uhusiano huu na Ezekieli, na Mlima wa Mizeituni, uhusiano huu na eskatolojia, na kwa hivyo kuna mfano fulani hapa.

Kwa hivyo, anaketi chini kufundisha, na wanne wakubwa wapo. Tuna watatu wetu, sisi huwa nao kila wakati, lakini Andrea, yeye huwa katika hili, kwa hivyo Andrea yuko hapa, na anaketi chini na wanne wao waliomuuliza faraghani, mambo haya yatakuwa lini? Itakuwa ishara gani wakati mambo haya yote yatakapotimizwa? Sasa nadhani kinachoulizwa hapa kinafichua dhana kwamba uharibifu wa Hekalu ni sawa na mwisho wa mambo yote akilini mwao, kwamba wanaunganisha hayo mawili pamoja. Hakika, tukiangalia Mathayo 24, hilo linafanywa wazi zaidi.

Mathayo 24:3, ambayo ni hotuba ile ile katika Mathayo, imeelezwa wazi zaidi. Kwa hivyo, nadhani wanapouliza maswali haya kuhusu mambo haya, ambayo ni kwa wingi, si jambo hili tu kama lingekuwa, jambo hili litatokea lini? Ingekuwa ni marejeleo ya kile alichosema kuhusu Hekalu, lakini badala yake, wanauliza, mambo haya yatakuwa lini? Nadhani, kwangu mimi, inaonyesha kwamba huenda wanaelewa kwamba uharibifu, kile ambacho amekisema kuhusu Hekalu, kitaambatana na mwisho wa mambo yote, au kuwasili kukuu, ishara ya kuja kwake, ikiwa utafanya

hivyo, pia, kwamba wanaona hili kama tukio moja maalum. Na hilo, bila shaka, lingekuwa na maana.

Kuharibiwa kwa Hekalu kunawezaje kuwa tukio la kispoti? Lakini hilo, naamini, ni kosa lao. Kosa lao liko katika dhana yao kwamba kuharibiwa kwa Hekalu na mwisho wa mambo yote ni sawa, na nadhani Yesu anaanza kuelezea katika jibu lake kosa hilo. Hebu tuangalie hili katika mstari wa 5. Kwa hivyo, katika mstari wa 4, wanaomba ishara wakati mambo haya yanakaribia kutimizwa.

Mstari wa 5 hadi 8, Yesu akaanza kuwaambia, Angalieni mtu asiwadanganye. Wengi watakuja kwa jina langu wakisema, Mimi ndiye, nao watawadanganya wengi. Nanyi mtakaposikia habari za vita na uvumi wa vita, msilogope.

Haya hayana budi kutokea, lakini mwisho bado. Kwa maana taifa litaondoka kupigana na taifa, na ufalme kupigana na ufalme; kutakuwa na matetemeko ya ardhi mahali mbalimbali.

Kutakuwa na njaa. Hizi ni mwanzo tu wa maumivu ya kuzaa. Kwa hivyo, angalia wanaomba ishara, na ninachobishana nacho ni kwamba, nadhani, wanaomba ishara ya mwisho wa kila kitu, kama vile mwisho wa enzi utakapokuja lini.

Na Yesu anaanza kwa kujibu kile ambacho si ishara. Hiyo ndiyo jibu lake katika 5 hadi 8. Anaanza kuorodhesha vitu kadhaa, lakini anawaambia kwamba hizi si ishara kwamba mwisho uko karibu, bali hizi ni uchungu wa kuzaa. Na angalia pia, anapozungumzia hili, kuna hisia ya kupita kwa muda kati ya sasa na wakati mwisho utatokea.

Kuna wakati ambapo mataifa yatasimama dhidi ya taifa, ufalme dhidi ya ufalme, matetemeko ya ardhi mahali mbalimbali, na njaa. Haya ni mwanzo tu. Anasema kwamba wengi watakuja kwa jina langu watakaowapotosha watu.

Kutakuwa na vita na uvumi wa vita. Hili lazima litokee, lakini mwisho bado. Yote hayo yanamaanisha kupita kwa wakati, si aina fulani ya jambo la haraka ambalo lingetokea.

Na kwa hivyo, nadhani kwamba anachompa Yesu katika jibu lake ni kwamba anasema kwanza, angalieni kwamba hamdanganyiki, angalieni kwamba hakuna mtu anayewapotosha, kisha anaorodhesha mfululizo wa matukio ambayo yangekuwa matukio chungu ambayo watu watapitia. Vita, uvumi wa vita, njaa, matetemeko ya ardhi, mataifa haya yakienda kinyume na mataifa, ufalme dhidi ya ufalme. Aina ya kitu ambacho kingeunda mazingira ambayo hurahisisha kudanganywa, ili iwe rahisi kutafuta tumaini lolote, na kutakuwa na watu wanaodai kuwa Masihi, nadhani ndivyo, unajua, au labda kuja kwa jina la Yesu, ambayo inaweza kutajwa kwa njia yoyote ile, kauli hiyo, wengi watakuja kwa jina langu wakisema mimi ndiye.

Anasema kwamba unapoona mambo haya yote, utataka kufikiria, huu lazima uwe mwisho. Angalia jinsi mambo yalivyo mabaya. Anasema usidanganyike.

Nilichokuambia si ishara ya mwisho. Hizi ni muhimu. Hizi ni uchungu wa kuzaa tu.

Sio mwisho, na nadhani hilo ni muhimu kutambua kwa sababu ni rahisi sana, nadhani, tunapoendelea na hili, oh hizi lazima ziwe ishara za mwisho wa wakati, kwa sababu ndivyo wanafunzi wameomba, isipokuwa kile ambacho Yesu anasema ni kinyume kabisa. Hizi si ishara. Ni uchungu wa kuzaa.

Wao ndio mwanzo, lakini si sahihi kwa sasa au kizingiti. Tunaendelea kufanya kazi hadi 9 hadi 13. Nadhani hata inaimarisha.

Anaanza tena, lakini jihadharini kwa maana watawapeleka mabarazani, nanyi mtapigwa katika masinagogi, nanyi mtasimama mbele ya maliwali na wafalme kwa ajili yangu, kutoa ushuhuda mbele yao; na injili lazima ihubiriwe kwanza kwa mataifa yote; na watakapowapeleka mahakamani, na kuwapeleka, msijisumbue kabla ya mtakayosema; bali semeni lo lote mtakalopewa saa hiyo; kwa maana si ninyi msemao, bali Roho Mtakatifu na ndugu watamtoa ndugu yake afe; na baba yake atamtoa mtoto wake, na watoto watafufuka, wazazi, na kuwaua; nanyi mtachukiwa na watu wote kwa ajili ya jina langu; lakini yeye astahimiliye hata mwisho, ndiye atakayeokoka. Angalia hapa, tena, kipindi hiki cha wakati, kuna mateso, kuna kuondolewa katika masinagogi. Namaanisha kwamba hiyo itahitaji kipindi cha muda ambapo kanisa linaanza kukutana katika masinagogi na kuanza kutengana nalo.

Hakika hili linatarajia kitakachotokea, lakini kuna hisia pana zaidi. Kuna lugha hii ya uvumilivu, ambayo unajua ina aina hii ya wazo la Danieli 12, nia hii kali ya mataifa haya yanayoinuka dhidi yako kwamba injili itatangazwa lazima kwanza ihubiriwe kwa mataifa yote. Hilo linahitaji kupita kwa muda.

Sasa nadhani baadhi ya makundi hayaelewi hilo kama njia ya kuonyesha kwamba tunapoweza hatimaye kutabiri kufika kwa mwisho wa mambo yote mara tu injili itakapokwenda kwa mataifa yote basi inafanywa kana kwamba kunaweza kuwa na aina fulani ya udhibiti au utabiri unaohusishwa nayo au kwamba kwenda kwa mataifa kama njia ya kumaliza kila kitu sio kauli ya utume hapa. Kinachowasilishwa ni picha ya tukio hili. Ninachoamini Yesu anachokielezea katika kipindi hiki cha wakati, kuhusu kipindi kati ya kile kitakuwa kuondoka kwake na kuja kwake mara ya pili, kwamba kipindi hiki cha wakati kitaainishwa na vipengele viwili.

Moja ni mateso, njaa, matetemeko ya ardhi, vita, mateso na mateso haya ya kipekee, kuwachukia ninyi kwa ajili ya jina langu, kuwageuza ndugu dhidi ya ndugu, kwamba kutakuwa na mateso na mateso yatakwatambulisha ninyi mjue Yesu kipindi cha kuanzia kuondoka kwa Yesu hadi kuwasili kwake, kuja kwake mara ya pili, na injili

ikienea kwa mataifa yote. Kwamba kipindi hiki cha wakati kitambulishwe na mateso na utume, injili ikienea na mateso. Na kuna kejeli nzuri hapa kwamba jinsi Mungu alivyobuni ni kwa sababu sisi, kanisa, tunaleta injili kwa mataifa; mataifa yanachukia kanisa kwa sababu wanamkataa Yesu; wanakataa injili.

Hata hivyo kanisa karibu halijaribu kuwa. Sijaribu kugeuza kuhusu hili, lakini misheni karibu hufikia kiwango cha wanaoteswa kwenda kwa watesaji ili waweze kuwa sehemu ya wanaoteswa. Unajua kuna mabadiliko haya ya kila kitu. Unajua kauli hii kuhusu injili lazima iende kwa mataifa yote. Nadhani pia ni kauli ya matumaini ili haijalishi hali hiyo inaweza kuonekana kuwa ya kukandamiza kiasi gani, iwe ni kwa mateso ya asili au ukandamizaji wa serikali, Yesu anathibitisha kwamba injili itaenda kwa mataifa yote.

Mateso ya kipindi hiki, mstari wa tano hadi wa nane, mateso hayazuii kuendelea kwa injili. Unajua, kuna vidokezo vya kuvutia, nadhani, kutoka; usijali kuhusu utakachosema. Ni vigumu kutofikiria kuhusu Musa na Musa kuwa na wasiwasi kuhusu atakachosema na Mungu akithibitisha kwamba angepewa maneno yake.

Kwa hivyo hiyo ni aina ya ahadi inayofanana. Lakini kuna mpangilio huu, maumivu haya ya kuzaa. Nadhani haya ni maumivu ya kuzaa yaliyokufa, kueneza injili, na mateso yanayotokana.

Na nadhani uvumilivu huu hadi mwisho si kauli ya wale watakaovumilia hadi mwisho wa kipindi hiki wataokolewa, bali wale watakaovumilia hadi mwisho wa wakati huu ambao hawatetemeki katika imani yao. Uvumilivu na mateso hayo ni ishara ya imani ya kweli. Tunaingalia tena sasa 14 hadi 23.

Kwa hivyo, tumekuwa tukizungumzia kuhusu maumivu haya makubwa ya kuzaa, kipindi hiki ambacho si dalili za mwisho kama ninavyokisoma. Lakini mtakapoona chukizo la uharibifu limesimama mahali ambapo halipaswi kuwa, msomaji na aelewe. Wale walioko Yudea wakimbilie milimani.

Aliye ndani ya nyumba asimame, asishuke wala asiingie nyumbani mwake kuchukua kitu. Aliye shambani asirudi nyuma kuchukua vazi lake. Wa mwisho ni wanawake wajawazito na kwa wale wanaonyonyesha siku hizo, ombeni ili jambo hilo lisitukie wakati wa baridi.

Kwa maana siku hizo kutakuwa na dhiki ambayo haijatokea tangu mwanzo wa kuumba alikoumba Mungu hata sasa, wala haitatokea kamwe. Na kama Bwana asingalifupisha siku hizo, asingeokoka mtu ye yote; lakini kwa ajili ya wateule aliowachagua, alifupisha siku hizo.

Na wakati huo mtu akiwaambia, Tazama, Kristo yuko hapa, au, Tazama, yuko pale, msiamini. Kwa maana watatokea makristo wa uongo na manabii wa uongo, nao watafanya ishara na maajabu ili kuwapotosha. Ikiwezekana, wateule jihadharini.

Nimewaambia mambo haya yote mapema. Unajua, jinsi nilivyofanya kazi hadi 14-23, hii inaonekana kuwa mahususi sana. Unajua, tulipoangalia mistari ya 5-13, kwa kiasi kikubwa ilikuwa ni jumla.

Vita, uvumi wa vita, matetemeko ya ardhi, mateso, taifa dhidi ya taifa, ufalme dhidi ya ufalme. Mtaenda mbele ya watawala, mabaraza, na magavana. Injili itawafikia mataifa yote.

Lakini hapa kuna mambo mengi maalum, sivyo? Unaona, lakini unapoona chukizo la uharibifu, inaonekana kuwa tukio maalum. Sasa, wazo la chukizo la uharibifu linatokana na Danieli 9, 11, 12, 1 Makabayo, sura ya 1. Na chukizo la uharibifu lilikuwa wazo hili lililokua ambapo lingehusisha hekalu la Yerusalemu, madhabahu, na ibada ya dhabihu, ambapo kitu ni kitu cha kipagani, au dhabihu huwekwa ndani ya hekalu, kujaribu kufanya shughuli ya hekalu kuwa shughuli ya kipagani. Kwa hivyo, kwa kawaida hujikita katika hekalu.

Kwa hivyo, hata wazo hili la chukizo la uharibifu lina wazo la hekalu bado lipo. Yesu alikuwa amesema tu hekalu litaharibiwa, lakini hii inaonekana inazungumzia hekalu kuwapo hapo. Na mtu amesimama pale badala ya kitu, kile Yesu anachosema hapo katika Marko, kwamba unapoona chukizo la uharibifu, unaelewa mahali ambapo hapaswi kuwa.

Sasa, huyo anaweza kuwa mtu halisi akifanya kitendo, inaweza kuwa kiwango kinachomwakilisha mtu huyo. Angalia tena jinsi lugha ilivyo maalum kuhusu jinsi harakati zinavyopaswa kuwa za haraka, kwamba lazima uondoke mara moja, nenda, unajua, wale walio Yudea wanahitaji kukimbilia milimani. Ni maalum sana.

Natumaini kwamba haitatokea wakati wa baridi, na natumaini kwamba nyinyi hamnyonyeshi siku hizo. Na nadhani tunacho hapa ni uchungu maalum sana wa kuzaa, ambao Yesu amekuwa akizungumzia kwa ujumla kuhusu uchungu wa kuzaa na mateso, lakini hapa amepewa uchungu maalum sana. Nadhani huu ni utekaji nyara wa Yerusalemu.

Huu ni uharibifu wa hekalu. Hii itakuwa wakati Roma itakapoingia na kulisawazisha, nao wataleta bendera; wanafanya mambo ambayo yangekuwa chukizo la uharibifu. Na nadhani yuko hapa, anazungumza na wanafunzi na kuwajulisha jambo ambalo litatokea katika miongo michache tu.

Na kutoa maelezo mahususi kwamba unapoona hili likianza kutokea, watu wanahitaji kukimbia mara moja. Unajua, lugha, wazo kwamba hili ni tukio la mwisho, nadhani,

linaonekana kuwa gumu kidogo kutokana na kauli kwamba katika siku hizo, kutakuwa na dhiki kama hiyo haijawahi kutokea tangu mwanzo wa uumbaji ambao Mungu aliumba hadi sasa na haitawahi kutokea. Namaanisha, hazitakuwa sehemu inaonekana dhahiri ikiwa ni kitu kinachotokea wakati wa mwisho wa kila kitu.

Na kwa kweli, kama ambavyo havijawahi kutokea wala havitakuwepo si maneno ya ajabu ya kutia chumvi. Unajua, ukiangalia, unaona maneno kama hayo katika Kutoka 9 na 11 na Kumbukumbu la Torati 4, Danieli 12, na Yoeli 2. Ingawa ni jumla kabisa, sijaribu kuipunguza tu. Kwa kweli, tunachojua kihistoria kuhusu kubomolewa kwa Yerusalemu na kuchomwa kwa hekalu ni kwamba kulikuwa na kiasi kikubwa, karibu kisicho na kifani katika suala la asilimia ya vifo na uharibifu.

Na kwa hivyo, nadhani kuna uhalisia fulani katika hilo. Na hata kufupishwa kwa siku, nadhani, kunazungumzia wakati huo wa kuwasili kwa Roma ambao Mungu aliuamua wakati utakapoisha, na anauzuia kwa huruma kwa wateule, ambao nadhani hapa ni marejeleo ya wafuasi wengi wa Yesu Wayahudi ambao wanakumbana na hukumu hii inayotokea Yerusalemu. Kwa hivyo, hili ndilo wazo ambalo Yesu alikuwa amelisema hivi punde: hekalu litavunjwa.

Na tunajua, bila shaka, kutokana na picha ya Agano la Kale kwamba Mungu mara nyingi hutumia mataifa mengine kama hukumu juu ya Yerusalemu na Israeli. Na hiki ndicho kinachotokea hapa. Tayari ametangaza kwamba hukumu hiyo inakuja.

Na hapa anatoa maagizo mahususi sana kuhusu wakati wa kujua inafika na ukali wake. Na kwa kufanya hivyo, kutakuwa na Wakristo wa Yerusalemu ambao wanaweza kukwama katika hili. Na hili ni agizo ambalo amewapa wanafunzi ili waendeleo na kanisa la Yerusalemu na wale walioko Yudea kwamba mtakapona hili likimbie na kukimbia.

Na kwa hivyo, nadhani tunachopaswa kuangalia katika kifungu hiki ni 9 hadi 13 si kusoma vibaya hili kama ishara ya mwisho, bali kama uchungu maalum wa kuzaa kwamba chukizo hili la uharibifu sasa linajulikana kuwa mwisho unakuja, bali linaonyesha hukumu, maongozi, neema, uvumilivu, na vile vile tutatoa ushahidi katika kipindi cha miongo kadhaa ya jinsi nabii Yesu alivyo mkuu kwamba alitabiri hili kweli. Nataka kuendelea kutazama kisha 24 hadi 27. Lakini katika siku hizo, baada ya dhiki hiyo, jua litatiwa giza na mwezi hautatoa mwanga wake, na nyota zitaanguka kutoka mbinguni, na nguvu zilizo mbinguni zitatikiswa.

Ndipo watakapomwona Mwana wa Adamu akija katika mawingu kwa nguvu na utukufu mwingi. Ndipo atakapowatuma malaika na kuwakusanya wateule wake kutoka pepo nne na kutoka mwisho wa dunia hadi mwisho wa mbingu. Na siku hizo mara nyingi hutumika kuelezea theofani au uingiliaji kati wa kimungu, lugha ya hukumu.

Tunaona kwamba Yeremia 3, 5, 31, Yoeli 2, Zekaria 8. Kwa hivyo, nadhani sasa hatimaye Yesu anajibu swali la lini au ni nini ishara wakati mambo haya yote yatatokea. Kwa hivyo, swali la wanafunzi, naamini, lilichanganya kimakosa uharibifu wa hekalu na ishara za mwisho. Yesu kwanza anaanza kwa kuzungumzia kile ambacho si ishara, ikiwa ni pamoja na kwamba si ishara ni dhiki ya kipekee ambayo ni uharibifu wa hekalu huko Yerusalemu.

Kwa hivyo, alisema, sawa, nitajibu swali lako kuhusu wakati ambapo Utekaji nyara wa Yerusalemu utatokea kwa kukuambia unachoweza kutafuta wakati ambapo chukizo la uharibifu litatokea. Lakini chini ya kupata hilo ndani ya kile ambacho si ishara, lipate ndani ya kipindi hicho cha wakati. Sasa, naamini, anatoa jibu la swali hilo la nini ni dalili za mwisho wa mambo.

Na nadhani kejeli ni ishara ya mwisho wa mambo, ishara ya Yesu kuja katika ufalme wake wa kuwasili kwake ni kuja kwake. Namaanisha, hivyo ndivyo inavyoonekana, ni jinsi gani unajua mwisho utakapofika? Ni kwa sababu upo hapa, kwamba hupaswi kudanganywa na chochote ambacho kinaweza kupangiwa kuuelekea. Namaanisha, hivyo ndivyo lugha hii inavyoonekana, kwamba ikiwa unatafuta viashiria kwamba mwisho umekaribia, unajiweka wazi kwa uharibifu, namaanisha, kwa udanganyifu.

Badala yake kile Yesu anachosema ni kwamba mwisho utakapofika, itakuwa dhahiri kwamba mwisho umefika. Anatumia lugha ya ulimwengu, lugha tunayoiona katika Isaya 13 na 34, Ezeieli 32 na Yoeli 2, na Amosi 8, aina ya lugha inayotumika katika Isaya 13 kuelezea uharibifu wa Babeli, Yerusalemu, na Yeremia 4, jeshi la Farao, na Ezeieli na Samaria na Amosi. Na kwa hivyo, unayo taswira hii, na kisha wataona wakati jua zote, wakati kila kitu kitatiwa giza na nyota zinaanguka, ndipo watakapoona jua la mwanadamu likija katika mawingu kwa nguvu kubwa.

Na kwa hivyo anachowasilisha ni siku ya Bwana, mwisho wa mambo, kitambaa cha uumbaji hakiwezi tena kuishikilia pamoja, mkusanyiko mkubwa wa watakatifu. Ona kwamba hata mkusanyiko huu kutoka kote ulimwenguni una njia; mkusanyiko huu wa nuru una njia ya kupita, lakini wazo ni kwamba hakuna mwamini anayeachwa nje. Na mkusanyiko huu mkubwa kutoka pembe nne na pepo nne zote zimekusanyika pamoja.

Nadhani basi aina hii ya picha ya msalaba ya kuvutia, ikiwa hii ndiyo picha ya siku kuu ya Bwana, ya jua la mwanadamu kurudi na hukumu ikitokea na jinsi uumbaji wenyewe unavyoanza kuyumba, tunaona kidogo cha kuvunjika kwa hilo msalabani na kile kinachotokea wakati wa kusulubiwa kwa Yesu. Tutazungumzia hilo baada ya muda mfupi, lakini nilitaka kuhakikisha kwamba kuna doa la msalaba. Na kisha Yesu anaishia kutoka kwa mtini, akijifunza somo lake: mara tu tawi lake linapokuwa laini na kutoa majani, mnajua kwamba kiangazi kimekaribia.

Vivyo hivyo, mtakapoona haya yote yakitendeka, jueni ya kuwa yuko karibu milangoni. Amin, nawaambia, kizazi hiki hakitapita hata hayo yote yatakapotokea. Mbingu na nchi zitapita, lakini maneno yangu hayatapita kamwe.

Lakini kuhusu siku hiyo au saa hiyo, hakuna ajuaye, hata malaika walio mbinguni, wala Mwana, ila Baba peke yake. Jihadharini na kukesha, kwa maana hamjui wakati huo utakapokuja. Ni kama mtu anayesafiri na kuondoka nyumbani na kuwapa watumishi wake amri, kila mmoja na kazi yake, na kumwamuru mlinzi wa mlango awe macho.

Kwa hiyo kesheni, kwa maana hamjui ni lini mwenye nyumba atakuja jioni, au usiku wa manane, au jogoo awikapo, au asubuhi; asiye akaja ghafula akawakuta mmelala. Nami nawaambia nyote, kesheni. Sehemu hii ya mwisho tunayoiangalia hapa ni mafundisho ya Yesu.

Moja ni kwamba, unajua, unapoona mambo haya ambayo ameyaelezea, unajua mwisho umekaribia, lakini hilo linaambatana na, lakini usifikiri unajua wakati. Namaanisha, udanganyifu daima ni kufikiri unajua wakati wa kuwasili kwa mwana wa Adamu. Usifikiri, anasema, usifikiri unajua wakati.

Kwa hivyo, kila kitu unachokiona hakiwezi kuwa kitabiri cha wakati. Kwa sababu maagizo hayafikirii, unajua, amri haifikirii unajua. Na hata una kauli hiyo nzuri, hata mwana hajui, ila baba pekee.

Na kuna mjadala mwingi kuhusu hilo. Je, hilo ni jambo ambalo Yesu hakulijua kwa muda, lakini sasa anajua? Je, hilo ni jambo linaloshikiliwa pekee katika ufahamu wa Baba, lakini kwa namna fulani haliko katika ufahamu wa Mungu Mwana? Je, hii inaonyesha ukweli kwamba Yesu, Mungu Mwana, alijisalimisha alipofanyika mwili? Majadiliano mengi, lakini nadhani kwa madhumuni yetu, tunapotaka kuliangalia ni kugundua kuwa ni hoja ya upumbavu. Kwa hivyo, ni kama Mungu Mwana mwenyewe hajui wakati wa kutumwa kwake; ni upumbavu kiasi gani kwa yeyote kati yenu, kwa yeyote kati yetu, kwa yeyote kati ya wanafunzi kuuliza swali la lini mwisho unakuja, na ishara zake zitakuwa nini.

Badala yake, tunapaswa kuwa macho, na kuwa macho, na kuwa tayari, ili tujue uhakika kwamba atarudi. Hivi ndivyo Yesu alivyowaambia wanafunzi wake, kwamba atarudi, kwamba kutakuwa na mwisho na mkusanyiko mkubwa. Lakini basi wakati huo utakapotokea, kuhoji, ni uongo.

Hivi ndivyo ninavyofikiri Marko 13 inavyoelezea, kwamba Yesu anarudi na kurudi kati ya kujibu swali hili kuhusu hekalu, huku swali hili la wakati kati ya kuja kwake, ndani ya jibu la wakati wake, ni ishara gani za kurudi kwake, na ishara za kurudi kwake ni wakati uumbaji wenyewe utafutwa, na wateule watakusanywa. Unajua, hapa, katika Marko 13, na bila shaka katika Hotuba Zilizoinuliwa za Agano, kuna mengi ya

kufikiria, lakini labda tungefanya, na itakuwa bora tu kuondoka na kile ambacho Yesu anawaambia wanafunzi wake, ni kwamba injili ziende kwa mataifa. Mateso si ya kutushangaza, lakini tumaini ni kwamba atarudi na kutukusanya sote.

Tutasoma Marko 14 wakati mwingine.

Huyu ni Dkt. Mark Jennings katika mafundisho yake kuhusu Injili ya Marko. Huu ni kipindi cha 20, Marko 12:38-13:36, Mjane Maskini, Hotuba ya Kiyama.